

Слѣдъ това черкезитѣ запалили кѫщата на Георги Марангозовъ която изгорѣла а отъ нея и други се подпалили.

На 1-й Януарий запалено училишето.

На 2-й запалена църквата Св. Георгий. Грабежа и убийствата въ този денъ били още въ по голѣмъ разгаръ. Мужете се испокрили по дупки, изби, тавани, а нѣкои впustнали въ нуждниците стълба и цѣля денъ тамо прѣкарали.

На 3-й турското население почнало да бѣга къмъ Одринъ. Чаршията и махалата Карбуна изпѣло обрани. Всяко едно-турско съмейство натоварило по двѣ-три коля съ скока и покъщнина а нѣкои и повечь.

На 5-й по обѣдъ нападнали около 300 д. черкези и щѣли да съсипатъ града съвършенно. Нѣ въ това време се появили 80 д. казаци предвождани отъ Георги Ничковъ сливненецъ и щомъ ги съзрѣли черкезътѣ, единъ прѣзъ други избѣгнали, а пъки и гражданитѣ като ги счели за черкези, не излѣзвали да ги посрѣщнатъ.

Слѣдующитѣ невинни душици сѫ станали жертва на турския произволъ и повечето на 2-й Януарий.

Болсурана Пенчо,	Лобре Карнубатловъ,	Ов. Василевъ синъ,
Булка Гергевица,	Иванъ Димитровъ,	Пїевица Панайотова,
Велчо Панайотовъ,	Иванъ Кничевъ,	Петъръ Ивановъ,
Вѣлко Черневъ.	Иванъ Михайлоловъ,	Раде Димовъ,
Вас. Г. Х. Жековъ,	Ив. Балиmezовъ,	Стоянъ Василевъ,
Вѣлчо Топузларчето,	Кургиската Иваница,	Стоянъ Желевъ,
Георги Атанасовъ,	Коле Великовъ,	Тодоръ Минковъ,
Гачо Кантарджиевъ,	Коле Петровъ,	Чобанъ Велико.
Добре Ивановъ,	Нено Дяковъ,	
Димитръ Шарушевъ,	Овчарь Жеко,	

Иванъ Кандилафта, изгорѣлъ въ църквата св. Георги.

Никола Кандилафта, закланъ вътрѣ въ църквата.

Священикъ Георги Сиѣговъ се скрилъ на тавана въ една кѫща, нѣ като падналъ свода на запалената църква св. Георги, така силно изгърмѣлъ, щото, мнозина помислили че русситѣ сѫ пристигнали и гърмижте съ топоветѣ. Священиника слѣзижъ отъ тавана, войниците го уловили и намѣсто убили.

Священицитетъ Иванъ Михалакиевъ и Тоте Драгиевъ, уловени въ кѫщата си, подигравани, мѫчели, исгезавани и като овци заклани.